

тоза възстание е подписанъ отъ четири представители на гръцкия народъ, двама отъ които — Богориди отъ Котелъ и Докторъ Пиколо отъ Търново — сж българи. Едвамъ презъ 1825 г. Д-ръ Ив. Селимински въ Сливенъ можа да основе „Тайно братство“ — първата българска отечестволубива дружинка.

Твърдо вѣрвамъ, че позивътъ на отца Паисия не щѣше да бжде чутъ и разбранъ отъ нашия народъ, ако въ турската държава не бѣха се случили две важни и сждбоносни по последици за народа ни събития. Дѣлото на реформатора султанъ Селимъ се продължи. Презъ 1821 г. Турция създаде редовна армия (низамъ). Въ сжщото време гърцитѣ се побуниха и възстанието имъ продължи до 1829 г. То бѣ дълго и кръвопролитно, затова турцитѣ намразиха гърцитѣ, отдрѣпнаха се отъ тѣхъ. А между това новосъздадената редовна войска трѣбваше да се храни и облича. Затуй турската държава, като лиши гърцитѣ отъ благоволенieto си, потърси съдействието на забравената дотогава бедна, многобройна и трудолюбива българска рая. За българитѣ неочаквано се откри обширният стопански пазаръ на турската империя: войска и население отъ Босна—Балканитѣ—Анадола—Египетъ до Триполи трѣбваше да се облича и храни. Презъ време царуването на турския султанъ-реформаторъ Махмудъ II Турция имаше голѣма грижа за облѣклото на войска и чиновници. Дадената относителна свобода въ търговията и производството, следъ Одринския миръ (1829 г.), упражни силенъ тласъкъ върху българското стопанство. За кжсо време буйнитѣ планински потоци отъ дветѣ страни на балканскитѣ ни селища се покриха съ чаркове, тепавици, дарацѣ, воденици и пр. Околнитѣ поляни-сергии се жлѣтнаха отъ прана вълна¹ и вълени платове. Кжщнитѣ чакръци и стѣнове екнаха отъ совалката, придружена съ юнашка българска пѣсенъ и жизнерадостния шумъ на тепавици, бари и чаркове. Текстилната ни производство, съ своитѣ караабджи—производители и продавачи на аби, шаеци, черги, кѡзѣци и кѣбета, съ камилски кертани се разнасяше изъ обширнитѣ предѣли на турската империя. То бѣ повикано на интензивна дейность, поставено

¹ Въ околността на Сливенъ сжществува Япа-баиръ (вълненъ-баиръ), на който нѣкога се е сушила прана вълна за предене.